

SENTINȚA Nr.7
ședința publică din 19 iunie 2013

Curtea Militară de Apel compusă din:

PREȘEDINTE

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

s-a întrunit pentru soluționarea plângerii formulată de petentul lt.col.r. xxxxxxxx împotriva rezoluției din 04 aprilie 2013 dată de Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel în dosarul nr.3/P/2013.

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror militar, xxxxxxxx din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

Grefier a fost xxxxxxxx.

La apelul nominal a răspuns petentul lt.col.r. xxxxxxxx, lipsind intimatul-persoană față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, colonel magistrat Vrabie Cristian, directorul Direcției Instanțelor Militare.

Procedura îndeplinită.

Grefierul a făcut referatul cauzei.

Nefiind formulate cereri sau excepții, președintele a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul părților.

Potentul a arătat că își menține în totalitate plângerea formulată; a precizat că domnul colonel Vrabie Cristian, directorul Direcției Instanțelor Militare nu vrea să-i recunoască vechimea în munca de justiție militară; acesta a făcut o întâmpinare la instanța civilă în care sunt menționate lucruri neadevărate; d-l Vrabie a făcut un fals în sensul că a semnat un act ce nu corespunde realității; a arătat că intimatul cu intenție și în mod direct a săvârșit faptele; procurorul nu a studiat toate actele aflate la dosar; a solicitat admiterea plângerii, reținerea cauzei spre judecare; în subsidiar a cerut aplicarea art.278¹ pct.8 lit.b) C.pr.pen.

Procurorul militar a pus concluzii de respingere a plângerii ca nefondată și menținerea rezoluției Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

CURTEA

constată că este legal sesizată și competentă, conform art.278¹ alin.(1) C.pr.pen. cu referire la art.28² pct.1 lit.b) C.pr.pen., să soluționeze prezenta plângere.

Potrivit actelor și lucrărilor aflate la dosarul cauzei, rezultă că petentul, lt.col.(r.) xxxxxxx, fost judecător la Tribunalul Militar Timișoara, a formulat plângere întemeiată pe dispozițiile art.278¹ C.pr.pen., împotriva rezoluției din 04 aprilie 2013 dată de Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel în dosarul nr.3/P/2013, prin care s-a dispus, în temeiul art.228 alin.(1) și art.10 lit.b) C.pr.pen., neînceperea urmăririi penale împotriva colonelului magistrat Vrabie Cristian, directorul Direcției Instanțelor Militare, numit prin detașare din funcție de judecător la Tribunalul Militar Teritorial București.

Împotriva acestei rezoluții petentul a formulat plângere în condițiile prevăzute de art. 278 C.pr.pen., fiind soluționată prin rezoluția din 17 mai 2013, dată în dosarul

nr.33/II/2/2013, de procurorul general al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, prin care plângerea petentului a fost respinsă ca nefondată.

După comunicarea acestei ultime rezoluții, în termen legal, a formulat plângere în temeiul art.278¹ C.pr.pen., petentul lt.col.(r.) xxxxx, care face obiectul prezentei cauze.

Printr-un înscris înregistrat la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar București la data de 12 februarie 2013, petentul lt.col.re. xxxxx a formulat plângere penală împotriva colonelului magistrat Vrabie Cristian, directorul Direcției Instanțelor Militare, numit prin detașare din funcția de judecător militar în cadrul Tribunalului Militar Teritorial București. Plângerea a fost trimisă spre competență soluționare Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

Potrivit înscrisului depus de petent (f.2, dosar u.p.), acesta solicită cercetarea și tragerea la răspundere penală a colonelului magistrat Vrabie Cristian deoarece a plăsmuit un înscris oficial, alterând și atestând împrejurări necorespunzătoare adevărului și omițând cu știință înserarea unor date în vederea producerii unor consecințe juridice. Înscrisul respectiv este întâmpinarea nr.J.2596 din 28 iunie 2012, semnată de colonel magistrat Vrabie Cristian, în calitate de judecător militar și director al Direcției Instanțelor Militare din cadrul Ministerului Apărării Naționale și trimisă Tribunalului Timiș, Secția civilă, sesizat fiind în dosarul cu nr. 4810/30/2012 printr-o acțiune civilă promovată de petentul lt.col.r. xxxxxxxx cu scopul recunoașterii perioadei 27 iulie 1984 – 15 aprilie 1992 ca vechime în muncă juridică, asimilată potrivit dispozițiilor Legii nr.303/2004, modificată.

Potentul a arătat că în perioada 08 aprilie 1992 – 01 septembrie 2004 a lucrat ca judecător militar la Tribunalul Militar Timișoara, perioadă la sfârșitul căreia a trecut în rezervă cu pensie militară, iar la împlinirea vârstei de 60 de ani (în anul 2010) a solicitat stabilirea pensiei de magistrat militar.

În acest scop a promovat o acțiune civilă la Tribunalul Timiș, prin care urmărea să i se recunoască ca vechime în muncă juridică, asimilată conform Legii nr.303/2004, și perioada 27 iulie 1984 – 15 aprilie 1992, pentru întregirea stagiului care să permită obținerea pensiei de magistrat militar. În această perioadă petentul a lucrat ca ofițer de justiție militară, specialitatea justiție militară, codificată cu nr.115 în Nomenclatorul funcțiilor din Armată, în cadrul Brigăzii nr.9 de Grăniceri Timișoara (U.M. 02840), la U.M. 02914 Timișoara.

Numirea sa la 08 aprilie 1992 ca judecător militar la Tribunalul Militar Timișoara, s-a făcut cu recunoașterea perioadei anterioare ca vechime în muncă juridică, potrivit Legii nr.58/1968 privind organizarea judecătorească.

Prin întâmpinarea nr.J.2596 din 28 iunie 2012, emisă de Ministerul Apărării Naționale – Direcția Instanțelor Militare și semnată de directorul acestei direcții, judecător magistrat Vrabie Cristian, în vederea soluționării cauzei cu nr.4810/30/2012, aflată pe rolul Tribunalului Timiș, s-a urmărit respingerea acțiunii formulate de petent în sensul solicitării recunoașterii perioadei 27 iulie 1984 – 15 aprilie 1992 ca vechime în muncă juridică.

Plângerea petentului vizează aspectele necorespunzătoare adevărului menționate în întâmpinare, precum aceea conform căreia ar fi ocupat funcția de ofițer cu cercetarea penală specială, funcție stabilită de comandantul unității, că niciuna dintre funcțiile ocupate de petent în perioada respectivă nu are legătură cu cea de consilier juridic, că niciuna dintre funcțiile ocupate ca ofițer de grăniceri nu au fost încadrate în arma (specialitatea) justiție militară.

Potentul arată că toate susținerile sale au la bază actele aflate la dosar, pe care le nominalizează, în timp ce semnatarul întâmpinării, colonel magistrat Vrabie Cristian, nu face trimitere la probe pentru a-și susține afirmațiile.

Prin acea întâmpinare s-a creat un înscris plăsmuit, care alterează adevărul, înscris care a fost încredințat instanței civile cu scopul producerii consecințelor juridice. Totodată, afirmațiile neadevărate i-au știrbit și denigrat onoarea și demnitatea și i-au pătat imaginea în fața colegilor de breaslă, a justițiabililor și a celor care-l cunosc.

Pe toată durata indicată a ocupat o funcție specifică specialității de justiție militară (cod 115), a executat activități adecvate acestei specialități și a purtat uniforma bleumarin, corespunzătoare funcției din justiția militară, iar nu pe cea de grănicer (de culoare kaki).

Plângerea petentului a fost soluționată prin rezoluția din 04 aprilie 2013 a Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel dată în dosarul nr.3/P/2013, prin neînceperea urmăririi penale față de judecătorul militar Vrabie Cristian sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.246 C.pen. și art.289 C.pen. (f.27-28 dosar u.p.).

Considerentele rezoluției rețin că între petent și judecătorul militar Vrabie Cristian, în calitate de director al Direcției Instanțelor Militare s-a desfășurat un proces civil între două părți cu interese contrarii.

Contradictorialitatea, ca principiu fundamental al procesului civil se manifestă încă din etapa scrisă prealabilă pornirii dezbaterilor ce au loc în proces.

Pârâtul (în speță Ministerul Apărării Naționale – Direcția Instanțelor Militare, prin directorul său judecătorul militar Vrabie Cristian) își stabilește limitele apărării și condițiile în care înțelege să se folosească de dreptul său la apărare.

Prin urmare „în cauză nu se poate reține săvârșirea unei fapte penale de către judecătorul militar Vrabie Cristian întrucât acesta a acționat în calitate sa de director al Direcției Instanțelor Militare, de pârât în proces, iar prin întâmpinarea trimisă a fost valorificat dreptul la apărare, fiind respectat principiul contradictorialității”.

Împotriva acestei rezoluții a formulat plângere petentul, la 29 aprilie 2013 (f.1, dosar nr.33/II/2/2013) prin care reia aspectele semnalate în întâmpinarea avută în vedere și arată că organele penale sesizate n-au valorificat actele și lucrările dosarului și nu au exercitat un rol activ în aflarea adevărului, conform art.202 C.pr.pen.

Plângerea petentului a fost respinsă prin rezoluția din 17 mai 2013 a procurorului general al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel (dosar nr.33/II/2/2013).

Considerentele rezoluției reiau argumentele soluției criticate de petent și arată că potrivit art.224 alin.(1) C.pr.pen., actele premergătoare se efectuează în vederea începerii urmăririi penale; ele se limitează cantitativ și calitativ la îndeplinirea scopurilor, pentru a le aduce la nivelul unei constatări care să justifice urmărirea penală, verificând informațiile deținute, confirmând sau infirmând concordanța acestora cu realitățile faptice ale cauzei și fundamentând convingerea organului de urmărire penală referitoare la soluția de neurmărire penală.

Instanța (civilă) de judecată este cea care are obligația de a examina probele administrate de fiecare dintre părți, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței faptelor pentru a căror dovedire probele au fost administrate.

Plângerea petentului adresată instanței în temeiul art.278¹ C.pr.pen. este întemeiată.

Întâmpinarea semnată de domnul judecător militar Vrabie Cristian în calitate de director al Direcției Instanțelor Militare este întocmită fără concordanță cu probele (înscrisurile) dosarului și cuprinde aspecte străine de realitatea faptică.

Conținutul întâmpinării este următorul:

Organele de urmărire penală nu examinează înscrisurile aflate la dosar și edificatoare sub aspectul deslușirii cauzei, ci confirmă susținerile persoanei împotriva căreia se îndreaptă plângerea, judecător militar Vrabie Cristian.

Calitatea de director al Direcției Instanțelor Militare i-ar fi conferit judecătorului militar în cauza civilă promovată de petent, calitatea procesuală de pârât care și-a stabilit limitele apărării prin întâmpinarea trimisă instanței, fiind respectat principiul contradictorialității specific oricărui proces civil.

Nici rezoluția procurorului general militar nu deslușește cauza pe baza actelor dosarului în corelare cu faptele imputate colonelului magistrat Vrabie Cristian; dimpotrivă, menține rezoluția criticată și, deși i se solicitase de către petent o evaluare concretă a probelor (actelor) care nu sunt contestate de nicio parte, rezoluția procurorului ierarhic superior expune considerentele teoretice referitoare la natura și rolul actelor prealabile, conform art.224 alin.(1) C.pr.pen., și conchide că numai instanța civilă ar fi competentă să se pronunțe asupra cauzei cu care a fost investită.

Atât rezoluția din 04 aprilie 2013 cât și cea din 17 mai 2013, prin care s-a soluționat plângerea petentului, ocolesc fondul problemei și evită să examineze actele dosarului în strânsă legătură cu faptele imputate colonelului magistrat Vrabie Cristian referitoare la perioada când petentul a avut calitatea de ofițer activ într-o unitate de grăniceri, respectiv de la 27 iulie 1984 până la 15 aprilie 1992.

Organelor de urmărire penală nu li s-a cerut să se subroge instanței civile în soluționarea cauzei dintre cele două părți: reclamant-potentul și pârât – Ministerul Apărării Naționale – Direcția Instanțelor Militare, reprezentată de colonel magistrat Vrabie Cristian, ci doar să observe că Întâmpinarea pârâtului cuprinde date inexacte, răstălmăciri și aprecieri denigratoare, care, inexacte au un rol în soluționarea cauzei civile, și au provocat leziuni demnității și onoarei petentului.

Colonel magistrat Vrabie Cristian, directorul Direcției Instanțelor Militare și pârât în cauza civilă, în dublă calitate, din care nu lipsește cea de „judecător”, deci cu calificare profesională corespunzătoare, trebuia să observe că potrivit art.115 C.pr.civ., întâmpinarea trebuie să cuprindă „raspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale cererii și dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt de cerere” (pct.3 și 4).

Buna credință în formularea întâmpinării de către domnul colonel magistrat Vrabie Cristian se impunea cu atât mai mult cu cât semnează cu titulatura „judecător militar”.

Greutatea „argumentelor” înserate de un judecător, chiar și militar, n-ar putea fi ignorată cu ușurință, de participanții procesuali oficiali la procesul civil.

În context se observă, totodată, că un judecător în funcție este obligat să asigure supremația legii și să se supună numai legii. Deoarece înscrisul respectiv (întâmpinarea) este semnat de „judecător militar Vrabie Cristian”, fără indicarea gradului militar, respectiv colonel, ambiguitatea mesajului este evidentă și deliberată.

Totodată, pe timpul detașării în sistemul administrației de stat într-o funcție militară din statul de organizare al Ministerului Apărării Naționale precum cea de director al Direcției Instanțelor Militare și corelativ comandantul unității militare cu indicativ aparte, activitatea acestuia se desfășoară pe bază de ordin, instituție specifică organismului militar, care presupune subordonare necondiționată și executarea la timp și întocmai a ordinelor (dispozițiilor) date pe linie ierarhică, ipoteză pe care domnul colonel magistrat Vrabie Cristian și-a construit apărarea, fiind preluată și în rezoluția criticată. În context este evidentă incompatibilitatea calității de judecător militar, menționată expres la finele întâmpinării cu cea de comandant (director) al unei unități militare, care își desfășoară activitatea pe bază de ordine militare (de subordonare riguroasă) și pe care o invocă în declarația dată la procuror.

Fără a nu observa posibilitatea unei asemenea detașări, permisă de lege, totuși funcția de judecător militar nu poate fi exercitată efectiv prin neobservarea dispozițiilor

art.124 alin.3 din Constituție, conform căreia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Este evident că pe timpul detașării în alt sistem judecătorul se integrează regulilor sistemului fără a mai avea atributul de la lege pentru păstrarea statutului de magistrat în funcție. În acest sens referirile la natura activităților efectiv desfășurate la situațiile celor doi (petent – fost ofițer de justiție militară și judecător militar detașat în structurile Ministerului Apărării Naționale), sunt asemănătoare; judecătorul militar detașat se subordonează și execută alte activități străine de cele date în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pe de altă parte pregătirea juridică specifică judecătorului militar Vrabie Cristian îl obliga pe acesta să manifeste buna credință în formularea întâmpinării, pe baza probelor (actelor) avute la îndemână, în concordanță cu dispozițiile art.115 C.pr.civ., invocate în întâmpinare.

Potentul lt.col.r. xxxxxxxxx a fost chemat în cadrele active prin Ordinul ministrului apărării naționale nr.M.C.372 din 26 iulie 1984, cu gradul de locotenent major și numit la Batalionul 44 Grăniceri din cadrul Brigăzii 9 Grăniceri – pe o funcție de justiție militară, corespunzătoare gradului de maior, nivelul studiilor: superioare (fila 5, dosar u.p. – 33/II/2/2013), funcție pe care a rămas până la numirea sa ca judecător militar la Tribunalul Militar Timișoara.

Specialitatea militară – „justiție militară” – este prevăzută în Nomenclatorul cu specialități militare ale cadrelor militare, la nr.115, și corespundea, pentru perioada de referință, calificării de funcție pentru judecători, procurori și consilieri juridici cu pregătire specială (dosar u.p. – fila 8).

Această specialitate militară s-a păstrat, inclusiv cu numărul de cod – 115 -, prin Nomenclatorul din 1988 și prin cel din 1991, și cel actual, așa cum rezultă din adresa Ministerului Apărării Naționale – Direcția management resurse umane nr.C.578/23 ianuarie 2013 (f.21 – dosar u.p.).

Pe durata avută în vedere petentul a fost încadrat ca ofițer de justiție militară, cod 115, așa cum a fost numit la chemarea în activitate (26 iulie 1984), îndeplinind în concret activități prevăzute în funcție, respectiv ofițer cu cercetarea penală în cadrul Brigăzii 44 Grăniceri (f.7, dosar u.p.), până la numirea sa, după promovarea examenului din perioada 17 – 18 februarie 1992 organizat la Ministerul Justiției – Direcția Instanțelor Militare, ca judecător militar cu gradul militar căpitan la Tribunalul Militar Timișoara, prin ordinul MJ nr.285/09 aprilie 1992 (fila 9 – dosar u.p.).

Această numire s-a făcut în baza art.50 din Legea nr.58/1968 privind organizarea judecătorească și în conformitate cu ordinul ministrului apărării naționale nr.M.P 230/30 martie 1992.

Specialitatea militară magistratură militară, corespunde funcției de judecător și procuror militar, a fost introdusă distinct alături de cea de justiție militară, prin Nomenclatorul din 06 octombrie 1994, și codificată la nr.116 (f.10, dosar 33/II/2/2013).

Și în prezent cele două specialități militare coexistă, respectiv: justiție militară (cod 115) și magistratură militară (cod 116).

Prin urmare, față de înscrisurile aflate la dosar, edificatoare, întâmpinarea din 28 iunie 2012 semnată de judecător militar Vrabie Cristian cuprinde aspecte nereale, mincinoase, astfel:

- „reclamantul nu a ocupat niciodată o funcție de ofițer de justiție militară”, frază care se reia de trei ori;

- ”însărcinarea (mai degrabă decât funcția) de ofițer cu cercetarea penală specială era stabilită, ca și astăzi de altfel, de comandantul fiecărei unități de la un anumit nivel”; în fapt, activitățile respective, desfășurate de ofițerul de justiție militară xxxxxxxxxxxx, erau prevăzute în statul de funcții (de organizare), iar nu aleatoriu de

comandantul unității militare; a se vedea fișa cu locurile de muncă (f.13, dosar u.p.), care prevede aceste activități sub rubrica: „denumirea funcției și a activității”.

Pe acest fond, al negării calității de justiție militară a petentului, întâmpinarea cuprinde, prin interpretare și alte inexactități.

Se omite, de exemplu, să se examineze condițiile și criteriile prevăzute în art.50 din Legea nr.58/1968 privind organizarea judiciară, criteriile aplicabile și avute în vedere de Ordinul Ministrului Justiției nr.225/1992 de numire a petentului ca judecător militar la Tribunalul Militar Timișoara.

Atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului și omisiunea, cu știință, de a insera unele date sau împrejurări în înscrisul oficial – întâmpinare - și folosirea lui cu scopul producerii unor consecințe juridice în procesul civil în care Direcția Instanțelor Militare avea calitatea de pârât, iar petentul-reclamant, conturează infracțiunile de fals intelectual și uz de fals, prev.în art.289 și 291 C.pen.

Totodată, îndeplinirea în mod defectuos a unui act în exercitarea atribuțiilor de serviciu prin care s-a cauzat petentului o vătămare a intereselor sale legitime, inclusiv încălcarea dreptului la demnitate, conturează infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prev.de art.246 C.pen.

În consecință, în temeiul art.278¹ alin.(8) lit.b C.pr.pen., Curtea va desființa rezoluția atacată și va trimite cauza procurorului competent în vederea începerii urmăririi penale pentru infracțiunile menționate.

Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel va examina în concret fiecare înscris (act) menționat în considerentele prezentei hotărâri și altele apreciate ca fiind utile pentru corecta și completa documentare a cauzei, urmând a realiza concordanța corespunzătoare între considerentele rezoluției și dispozitivul acesteia.

Conform art.278¹ alin. (10) C.pr.pen., prezenta hotărâre este definitivă.

În temeiul art.192 alin.(3) C.pr.pen., cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

În temeiul art.278¹ alin.(8) lit.b) C.pr.pen., admite plângerea formulată de petentul lt.col.rez. xxxx (fiul lui xxxxxxxx, născut la xxxx în com.xxx, jud. xxx domiciliat în com. xxxxxx, sat xxxx nr.xx, jud. xxxx, CI seria xxxx nr.xxxxxx, CNP: xxxxxxxxxxxxxxxx) împotriva rezoluției din 04 aprilie 2013 dată de Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel în dosarul nr.3/P/2013, desființează rezoluția atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii urmăririi penale împotriva făptuitorului colonel magistrat VRABIE CRISTIAN.

Cheltuieli judiciare rămân la stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 19 iunie 2013.

**PREȘEDINTE,
XXXXXXXXXX**

**GREFIER,
XXXXXXXXXX**